

דעם רבינ'ס מעשיות

ספורי מעשיות משנים קדמוניות
מרבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א

המעשה עם הבחינות
בלשה"ק

מעשה י"ג

מ"שבעה בעטלערס" (4)

יום השלישי - הפעטלער הכבד פה

די סיפורי מעשיות וואס דער הייליגער רבי האט דערציילט זענען קודש קדשים, זיין כוונה איז געווען אונז צו אויפוועקן פון טיפן שלאף, אזוי ווי דער רבי האט געזאגט אז "די סיפורי מעשיות זענען מסוגל צו אויפוועקן פון שלאף. דער הייליגער רבי האט געזאגט אז אין יעדע ווארט פון די הייליגע מעשיות זענען באהאלטן סודות התורה, און אפילו א פשוטער מענטש וואס וועט עס לערנען, קען ארויס נעמען פון דעם מוסר און התעוררות צו השם יתברך.

ספורי מעשיות משנים קדמוניות - מעשה יג - מ'השבעה בעטליר'ס' שספרה רבנו נחמן מברסלב זיע"א

והיה כל אחד מתפאר בחכמתו.
ענה שם אחד ואמר: אני חכם יותר מכם, כי אני חכם כמו היום. ולא הבינו שם מה זה שאומר, שהוא חכם כמו היום. ואמר להם: כי כל החכמות שלהם יכולים לקבץ אותם, ולא יהיו מהם רק שעה אחת. אף על פי שכל חכמה וחכמה היא נלקחת מיום אחר, כפי הבריאה שהיה באותו היום. כי כל החכמות הנ"ל הם הרפבות. (ועל כן החכמה נלקחת מאותו היום שהיה בו אותו הבריאה שממנו הברכה) אף על פי כן יכולים על ידי חכמה לקבץ כל אלו החכמות בשעה אחת. אבל אני חכם כמו יום שלם. (כל זה התפאר אותו החכם האחרון הנ"ל)

עניתי ואמרתי אליו: (הינו זה הפכד פה הנ"ל אמר להחכם הנ"ל) כמו איזה יום? (הינו כמו איזה יום אתה חכם) ענה ואמר: (החכם הנ"ל) זה, (הינו זה הפכד פה) הוא חכם ממני. מאחר ששואל כמו איזה יום. אבל כמו איזה יום שתוצו, אני חכם.

ועתה יקשה. מפני מה זה ששואל כמו איזה יום, הוא חכם יותר ממנו, מאחר שהוא חכם כמו איזה יום שירצה. אף יש מעשה שלמה.

כי זה האיש חסד האמת הוא באמת איש גדול מאד. והוא (הינו זה הפכד פה) הולך ומקבץ כל החסדים של אמת, ומביא אותם אל זה האיש חסד האמת. ועקר התהוות הזמן (פי הזמן בעצמו הוא נברא) הוא על ידי החסדים של אמת. וזה הפכד פה הוא הולך ומקבץ כל החסדים של אמת, ומביא אותם אל זה האיש חסד האמת פנ"ל.

יש הר, ועל הדרך עומד אבן, ומן האבן יוצא מעין. וכל דבר יש לו לב. וגם העולם בכללו יש לו לב. וזה הלב של העולם הוא קומה שלמה, עם פנים וידיים ורגלים וכו'. אבל הצפרן של הרגל, של אותו הלב

ביום השלישי חזרו ונזפרו הזוג הזה. והיו בוכים ומתגעגעים: איך לוקחין בכאן את הפעטליר השלישי, שהיה כבד פה?

בתוך כך והנה הוא בא, ויאמר: הנני! ונפל עליהם, ונשק אותם. ואמר להם גם כן פנ"ל: בתחלה ברכתי אתכם שתהיו כמוני, עתה אני נותן לכם במתנה לדרשה שתהיו כמוני.

ואתם סבורים שאני כבד פה? אין אני כבד פה כלל, רק שהדבורים של העולם, שאינם שבחים להשם יתברך, אין בהם שלימות. (ועל כן הוא נראה ככבד פה. כי הוא ככבד פה מאלו הדבורים של העולם שאין בהם שלימות)

אבל באמת אין אני כבד פה כלל, אדרבא אני מליץ ודברן נפלא מאד. ואני יכול לדבר חידות ושירים (שקורין לידער) נפלאים, עד שאין נמצא שום נברא בעולם שלא ירצה לשמע אותי. ובאלו החידות והשירים שאני יודע, יש בהם כל החכמות.

ויש לי הסכמה על זה מאותו האיש גדול הנקרא "איש חסד האמת". (דער גרוסיר מאן דער אמתיר איש חסד. בזה הלשון ספר רבנו זכרוננו לברכה) ויש בזה מעשה שלמה.

כי פעם אחת ישבו כל החכמים, וכל אחד התפאר בחכמתו. זה היה מתפאר שהמציא בחכמתו עשית ברזל, וזה התפאר במין מתכות אחר, וזה היה מתפאר שהמציא בחכמתו עשית כסף שהוא חשוב ביותר, וזה התפאר שהמציא עשית זהב, וזה היה מתפאר שהמציא כלי מלחמה. וזה היה מתפאר שהוא יודע לעשות אלו המתכות, שלא מאלו הדברים שהם עושין מהם אלו המתכות. וזה היה מתפאר בחכמות אחרות. כי יש כמה דברים שהמציאו בעולם על ידי חכמות, כגון סאליטרע ופילויר וכיוצא בזה.

שֶׁל הָעוֹלָם, הוּא מְלַבֵּב (בְּלִשׁוֹן אֲשֶׁכְּנִי הָאֲרִיזִיקָר) יוֹתֵר מְלַבֵּב שֶׁל אַחֵר.

וְזֶה הָהָר עִם הָאָבֶן וְהַמַּעַיֵן הַנִּ"ל עוֹמֵד בְּקִצֵּה אֶחָד שֶׁל הָעוֹלָם, וְזֶה הַלֵּב שֶׁל הָעוֹלָם עוֹמֵד בְּקִצֵּה אַחֵר שֶׁל הָעוֹלָם. וְזֶה הַלֵּב הַנִּ"ל עוֹמֵד כְּנֶגֶד הַמַּעַיֵן הַנִּ"ל, וְכוֹסֶף וּמִשְׁתוֹקֵק תָּמִיד מְאֹד מְאֹד לְבוֹא אֶל אוֹתוֹ הַמַּעַיֵן, בְּהִשְׁתוֹקֵקוֹת גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד. וְצוּעֵק מְאֹד לְבוֹא אֶל אוֹתוֹ הַמַּעַיֵן. וְגַם זֶה הַמַּעַיֵן מִשְׁתוֹקֵק אֵלָיו. וְזֶה הַלֵּב, יֵשׁ לוֹ שְׁתֵּי חֲלִישוֹת. אַחַת, כִּי הַחֲמָה רוֹדֶפֶת אוֹתוֹ וְשׁוֹרֶפֶת אוֹתוֹ, (מְחַמֶּת שֶׁהוּא מִשְׁתוֹקֵק וְרוֹצֵה לִילֵךְ וּלְהִתְקַרֵּב אֶל הַמַּעַיֵן)

וְחֲלִישוֹת הַשְּׁנֵיָה, יֵשׁ לוֹ לְהַלֵּב מִן גְּדֹל הַהִשְׁתוֹקֵקוֹת וְהַגְּעוּגוּעִים, שֶׁהוּא מִתְגַּעְגַּע וְכוֹסֶף תָּמִיד וּמִשְׁתוֹקֵק מְאֹד, בְּכָלוֹת הַנֶּפֶשׁ, אֶל אוֹתוֹ הַמַּעַיֵן. וְצוּעֵק וְכוּ', כַּנִּ"ל.

כִּי הוּא עוֹמֵד תָּמִיד כְּנֶגֶד הַמַּעַיֵן הַנִּ"ל, וְצוּעֵק (נֶא גִיּוּוֹאֵלֵד) וּמִשְׁתוֹקֵק אֵלָיו מְאֹד כַּנִּ"ל. וְכִשְׁצָרִיךְ לְנוֹחַ קִצֵּת, שְׁיִהְיֶה לוֹ אֲרִיכַת הָרוּחַ קִצֵּת, (שְׁקוֹרִין אֶפְ סֶאפִּין) אֲזִי בָּא צָפוֹר גְּדוֹל וּפּוֹרֵשׁ כְּנֶפְיוֹ עָלָיו, וּמִגֵּן עָלָיו מִן הַחֲמָה. וְאִזּוֹ יֵשׁ לוֹ נִיחָא קִצֵּת. וְגַם אִזּוֹ, בְּשַׁעַת נִיחָא, הוּא מְסַתְּפֵל גַּם־כֵּן כְּנֶגֶד הַמַּעַיֵן וּמִתְגַּעְגַּע אֵלָיו.

אֵךְ מֵאַחֵר שֶׁהוּא מִתְגַּעְגַּע אֵלָיו כְּלִכְפֵּה, מִפְּנֵי מָה אֵינִי הוֹלֵךְ אֶל הַמַּעַיֵן? אֵךְ כְּשׁוֹרֹצֵה לִילֵךְ וּלְהִתְקַרֵּב אֶל הָהָר, אֲזִי אֵינִי רוֹאֶה הַשְּׁפוּעַ, וְאֵינִי יְכוֹל לְהִסְתַּפֵּל עַל הַמַּעַיֵן. וְאִם לֹא יִסְתַּפֵּל עַל הַמַּעַיֵן אֲזִי תִצָּא נֶפְשׁוֹ, כִּי עֵקֶר חַיּוּתוֹ הוּא מִן הַמַּעַיֵן. וְכִשְׁעוֹמֵד כְּנֶגֶד הָהָר אֲזִי הוּא רוֹאֶה רֹאשׁ הַשְּׁפוּעַ שֶׁל הָהָר, שְׁשֵׁם עוֹמֵד הַמַּעַיֵן. אֲבָל תִּכְפֵּה כְּשִׁילֵךְ וְיִתְקַרֵּב אֶל הָהָר, אֲזִי נֶעְלַם מֵעֵינָיו רֹאשׁ הַשְּׁפוּעַ, (וְזֶה מוּבֵן בַּחוּשׁ) וְאֲזִי אֵינִי יְכוֹל לְרֹאוֹת אֶת הַמַּעַיֵן, וְאֲזִי תִצָּא נֶפְשׁוֹ, חֵס וְשָׁלוֹם.

וְכִשְׁזֶה הַלֵּב הָיָה מְסַתְּלֵק, חֵס וְשָׁלוֹם, אֲזִי יִתְבַטֵּל כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ. כִּי הַלֵּב הוּא הַחַיּוּת שֶׁל כָּל הַדָּבָר. וּבְיַדָּאֵי אֵינִי קָיוּם בְּלֹא לֵב, וְעַל כֵּן אֵינִי יְכוֹל לִילֵךְ אֶל הַמַּעַיֵן. רַק עוֹמֵד כְּנֶגְדּוֹ, וּמִתְגַּעְגַּע וְצוּעֵק כַּנִּ"ל.

וְזֶה הַמַּעַיֵן אֵינִי לוֹ זְמַן, כִּי זֶה הַמַּעַיֵן אֵינִי בְּתוֹךְ הַזְּמַן כְּלָל. אֵךְ עֵקֶר הַזְּמַן שֶׁל הַמַּעַיֵן, הוּא רַק מָה שֶׁהַלֵּב נוֹתֵן לוֹ בְּמִתְנַהֵה יוֹם אֶחָד. וְכִשְׁמַגִּיעַ הַיּוֹם לְהִיּוֹת נִגְמָר וְנִפְסָק, וְאֲזִי כְּשִׁיגְמַר הַיּוֹם לֹא יִהְיֶה זְמַן לְהַמַּעַיֵן וְיִסְתַּלֵּק, חֵס וְשָׁלוֹם, וְאֲזִי יִסְתַּלֵּק הַלֵּב, חֵס וְשָׁלוֹם, כַּנִּ"ל וְיִתְבַטֵּל כָּל הָעוֹלָם, חֵס וְשָׁלוֹם, כַּנִּ"ל.

וְאֲזִי, סְמוּךְ לְגַמְרַת הַיּוֹם, אֲזִי מִתְחִילִים לְפַלֵּא רִשׁוֹת זֶה מְזֵה (שְׁקוֹרִין גִּיזְעֵגִינִין) וּמִתְחִילִין לִזְמַר חִידוֹת וְשִׁירִים (שְׁקוֹרִין לִידְעָר) נִפְלְאִים זֶה לְזֶה. (בְּאֵהְבָה רַבָּה וְהִשְׁתוֹקֵקוֹת גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד).

וְזֶה הָאִישׁ חֶסֶד הָאֱמֶת הַנִּ"ל יֵשׁ לוֹ הַשְּׁגָחָה עַל זֶה. וְכִשְׁמַגִּיעַ הַיּוֹם בְּסוּפוֹ מִמֶּשׁ לְהִיּוֹת נִגְמָר וְנִפְסָק, אֲזִי זֶה הָאִישׁ חֶסֶד הָאֱמֶת הוּא נוֹתֵן בְּמִתְנַהֵה יוֹם אֶחָד לְהַלֵּב הַנִּ"ל, וְהַלֵּב נוֹתֵן הַיּוֹם לְהַמַּעַיֵן. וְאֲזִי שׁוֹב יֵשׁ זְמַן לְהַמַּעַיֵן. וְכִשְׁזֶה הַיּוֹם הוֹלֵךְ מִמְּקוֹם שֶׁהוּא בָּא מִשָּׁם, אֲזִי הוּא הוֹלֵךְ גַּם־כֵּן בְּחִידוֹת וְשִׁירִים נִפְלְאִים מְאֹד. (שְׁיֵשׁ בְּהֵם כָּל הַחֲכָמוֹת) וְיֵשׁ שְׁנוּיִים בֵּין הַיָּמִים. כִּי יֵשׁ יוֹם אֶחָד בְּשָׁבוּעַ וְיוֹם שֵׁנִי וְכוּ'. וְכֵן יֵשׁ רֵאשֵׁי־חֲדָשִׁים וְיָמִים טוֹבִים.

וְכָל הַזְּמַן שְׁיֵשׁ לְהָאִישׁ חֶסֶד שֶׁל אֱמֶת הַכָּל עַל יָדָי. (הֵינִי הַכְּבֵד פֶּה שְׁמִסְפֵּר כָּל זֶה) כִּי אֲנִי הוֹלֵךְ וּמְקַבֵּץ כָּל הַחֲסָדִים שֶׁל אֱמֶת, אֲשֶׁר מֵהֵם הַתְּהוּוֹת הַזְּמַן כַּנִּ"ל.

(וְעַל כֵּן הוּא חָכֵם יוֹתֵר אֶפְלוֹ מִהַחֲכָם הַנִּ"ל, שֶׁהוּא חָכֵם כְּמוֹ אִיזָה יוֹם שְׁיִרְצָה. כִּי כָּל עֵקֶר הַזְּמַן וְהַיָּמִים, כָּלֵם נִתְהוּיִם עַל יָדוֹ, הֵינִי עַל יָדֵי הַכְּבֵד פֶּה, שֶׁהוּא מְקַבֵּץ הַחֲסָדִים שֶׁל אֱמֶת אֲשֶׁר מִשָּׁם הַזְּמַן, וּמְבִיא אוֹתָם אֶל הָאִישׁ חֶסֶד הָאֱמֶת. וְהוּא נוֹתֵן יוֹם לְלֵב, וְהַלֵּב נוֹתֵן לְהַמַּעַיֵן, אֲשֶׁר עַל־יָדָיו נִתְקַיֵּם הָעוֹלָם כְּלוֹ. נִמְצָא שְׁעֵקֶר הַתְּהוּוֹת הַזְּמַן עִם הַחִידוֹת וְשִׁירִים שְׁיֵשׁ בְּהֵם כָּל הַחֲכָמוֹת, הַכָּל עַל יָדֵי הַכְּבֵד פֶּה).

נִמְצָא שְׁיֵשׁ לִי הַסְּפָמָה מְזֵה הָאִישׁ חֶסֶד הָאֱמֶת שְׁאֲנִי יְכוֹל לִזְמַר חִידוֹת וְשִׁירִים, שְׁיֵשׁ בְּהֵם כָּל הַחֲכָמוֹת. (כִּי כָּל הַזְּמַן עִם הַחִידוֹת וְהַשִּׁירִים נִתְהוּיִם עַל יָדוֹ כַּנִּ"ל), וְעַתָּה אֲנִי נוֹתֵן לָכֵם בְּמִתְנַהֵה גְּמוּרָה לְדַרְשָׁה שְׁתִּהְיוּ כְּמוֹנֵי וְנַעֲשֶׂה שָׁם שְׁמִחָה וְחִדּוּהַ גְּדוֹלָה מְאֹד. (הִילּוּא גִיטָאן)

שם _____
 טלפון _____
 עיר _____

דעם רבינ'ס מעשיות

מבחן בספורי מעשיות מעשה י"ג (4) - מהשבעה בעטלירס

- ט. איזה חלישות יש ללב של העולם?
 החמה רודפת אותו ושורפת אותו
 חלישות מזה שהוא משתוקק ומתגעגע וכוסף בכלות הנפש אל אותו המעין, וצועק שתי התשובות נכונות
- י. מי מגין על הלב כשצריך לנוח קצת?
 צפור גדול שפורש כנפיו עליו
 נשר גדול שפורש כנפיו עליו
 העננים שפורשים עליו צל
- יא. מפני מה אינו הולך הלב אל המעין?
 כי זה רחוק ממנו מאוד
 כי בדרך הילוכו אינו רואה את המעין מחמת השיפוע ואז תצא נפשו שתי התשובות נכונות
- יב. מי נותן זמן למעיין?
 הלב נותן לו במתנה יום אחד
 החכם נותן לו יום אחד במתנה
 האבן נותן לו יום אחד במתנה
- יג. מה קורה סמוך לגמר היום בין המעיין ללב?
 מתחילין לומר חידות ושירים נפלאים זה לזה
 הולכים לנוח
 בוכים וצועקים
- יד. מי נותן ללב יום אחד במתנה בסוף היום?
 הבעטלער הכבד פה
 האיש חסד האמת
 החכם הנ"ל
- טו. מי נותן הזמן לאיש חסד האמת?
 החכם הנ"ל
 המעיין
 הבעטלער הכבד פה
- טז. מה אתה צומד בינתיים מהסיפור *Se יום הSeישי?*
 כמה צדוק החסדים האמיתיים שיהודי אשה
 להיכן אפשר להגיע מי יום את פיו
 _____

- א. מה היה הבעטלער שהיה כבד פה?
 מליץ ודברן נפלא מאוד
 חכם גדול ונפלא מאוד
 לא היה יכול לדבר כלל
- ב. ממי יש לו הסכמה על זה?
 מהנשר גדול
 מהמדינה של עשירות
 מהאיש חסד האמת
- ג. עם מה התפאר החכם הרביעי?
 שהמציא בחכמתו עשית כסף
 שהמציא בחכמתו עשית זהב
 שהמציא בחכמתו כלי מלחמה
- ד. עם מה התפאר החכם שהוא חכם יותר מכם?
 שהוא חכם כמו הלילה
 שהוא חכם כמו היום
 שהוא חכם כמו שעה אחת
- ה. בכמה זמן אפשר לקבץ את כל החכמות של שאר החכמים יחד?
 בשעה אחת
 ביום אחת
 בשבוע אחת
- ו. למי מביא הכבד פה את כל החסדים של אמת?
 אל החכם הנ"ל
 אל האיש חסד האמת
 אל הנשר הגדול
- ז. מהיכן יוצא המעיין?
 מן האבן שעומד על ההר
 מן האבן שעומד סמוך להר
 מעמקי האדמה
- ח. היכן עומד ההר עם האבן והמעין, והיכן עומד הלב של העולם?
 ההר עומד בקצה העולם והלב באמצעו
 הלב עומד בקצה העולם וההר באמצעו
 ההר עומד בקצה אחד של העולם, והלב עומד בקצה אחר של העולם

ונעשה שם שמחה וחדוה גדולה מאוד - בהצלחה

ספורי מעשיות שסיפר רבינו הקדוש הם קודש קדשים וכונתו ז"ל הייתה כדי לעורר אותנו משנתנו הרוחנית, וללמד אותנו דעת ודרך ישרה לעבודת השם יתברך בהתעוררות הלב, כמו שאמר רבינו: "ש"ספורי מעשיות שלו מסוגלים לעורר מהשינה", ולמען דעת אשר בכל תיבה ותיבה מאלו המעשיות טמונים סודות התורה טמירים ונעלמים, כנשמע מפיו הקדוש בעצמו, ואפילו איש פשוט אשר יקרא אותם יכול להוציא לעצמו מוסר והתעוררות להשם יתברך